

Wat is nu precies God?

(hoofdstuk 30 uit “Essentials of New Testament Doctrine”)

Door: dr. Ernest L. Martin

De vraag stellen: “Wat is God?” lijkt het concept te depersonaliseren waarvan de meeste mensen denken dat het “God” definieert. Dat is waar. Echter, de Bijbel beschouwt de Vader en Christus als verschillende persoonlijkheden en het gebruik van de termen “Vader” en “Broer” maakt dit duidelijk. (Het Nieuwe Testament laat zien dat Christus onze oudste Broer is). Maar als we vragen: “Wat is God?” dan laat dit ons even ons concept van het definiëren van “God” als persoonlijkheid ombuigen. Het zal ons doen komen tot een vollediger betekenis van de Godheid, zoals aangegeven in de Heilige Schrift. Dus, we beginnen onze zoektocht met de vraag: “Wat is God?”

Laten we eens kijken naar het Oudtestamentische, Hebreeuwse woord *Elohim* om uit te vinden wat die term precies inhoudt. Allereerst, *Elohim* is duidelijk een woord in het meervoud. De twee laatste letters *im* maken het woord meervoud. Etymologisch is het woord *Elohim* afgeleid van de Hebreeuwse woorden *El* en *Eloah* die enkelvoud zijn en die betekenen wat we in het Nederlands noemen “Sterk,” “Mchtig” of “Kracht”. Omdat *Elohim* meervoud is, is de eenvoudige betekenis van *Elohim* “Krachten” of “Machtigen”. We zullen echter zien dat wanneer *Elohim* wordt vergezeld van een enkelvoudig werkwoord (dat vaak voorkomt in de Schrift), de meervoudige betekenis samensmelt in een enkelvoudig begrip (maar nog steeds met meervoudige betekenis).

Het meervoud wordt samengesmolten in de betekenis van een enkelvoudige “groep van krachten” of, anders geformuleerd, een “congregatie van krachten”. Deze enkelvoudige “groep” of “congregatie” kan makkelijk een enkelvoudig werkwoord hebben. Let op het feit dat de woorden “groep”, “congregatie” en “vergadering” (Grieks: *ecclesia*) enkelvoudige werkwoorden nodig hebben, terwijl de woorden zelf de betekenis hebben van meervoud. Dus, als *Elohim* wordt vergezeld van enkelvoudige werkwoorden, betekent het een “groep van machtige wezens” verenigd als één entiteit. Maar als een meervoudig werkwoord wordt gebruikt met *Elohim*, dan keert *Elohim* terug naar zijn gewone, meervoudige betekenis van “krachten” of “machtigen”.

Wanneer het enkelvoudige werkwoord wordt gebruikt, heeft het de neiging om de betekenis van *Elohim* te “institutionaliseren”. Deze institutionalisering van “God” is te vinden in het gebruik van *Elohim* in Exodus 6:6 (let op het gebruik van het eerste “God” in dit vers): **“Ik zal u tot een God zijn. Dan zult u weten dat Ik de Heer [JHWH], uw God, ben.”** Deze nadruk maakt het eerste gebruik van “God” in het vers tot aanduiding van een “Ding”, niet slechts een persoonlijkheid. Het focust eerder op een “Wat” dan een “Wie”. Het Hebreeuws van dit vers laat dit duidelijker zien.

Elohim kan een “Wat” en een “Wie” zijn

Het woord “God” is een vertaling van het Hebreeuwse woord *Elohim*. Ongeacht wat we hebben geleerd door de jaren heen over de enkelvoudigheid van God, het woord *Elohim* is gewoon meervoud. Willen we het woord “God” gebruiken als de vertaling ervan, dan moeten we (om grammaticaal overeenstemmend en consistent te zijn) de letters “en” plaatsen achter ons woord “God” in de Hebreeuwse geschriften. Het maakt niet uit of sommige theologen bezwaar maken

tegen dit meervoudig gebruik, “en” moet worden gekoppeld aan het vertaalde woord “God” omdat het de vertaling is van het Hebreeuwse woord *Elohim*. Het is grammaticaal correct om dit te doen, ongeacht de theologische bezwaren. Het is absoluut waar dat het woord *Elohim* meestal een enkelvoudig werkwoord heeft, maar het moet nog altijd (grammaticaal) worden gezien als een meervoudig woord. Een enkelvoudig werkwoord gebruiken met een meervoudig zelfstandig naamwoord lijkt misschien een contradictie, maar dat is het niet. Wanneer in het Hebreeuws *Elohim* meervoudig wordt gehouden met een enkelvoudig werkwoord, maakt het een “wat” uit het woord en niet een “wie”.

Veel moderne voorbeelden tonen de legitimiteit van deze conclusie. Kijk naar de volgende verklaring: “Sinds het einde van de Koude Oorlog, is de VS de enige wereldmacht op aarde.” Iedereen die dit leest snapt wat er wordt bedoeld. *[In het Nederlands wordt overigens een meervoudig werkwoord gebruikt als VS voluit wordt geschreven als Verenigde Staten]*. Natuurlijk, de VS is een “wat”. Het is geen “wie”, maar het bestaat uit een veelheid van mensen. De VS wordt niet beschouwd als een persoonlijkheid. Het is een instelling, een politieke macht geregeerd door mensen die haar burgers zijn. Het grammaticale gebruik lijkt erg veel op dat van *Elohim* als hierbij enkelvoudige werkwoorden worden gebruikt. Let op het feit dat, hoewel de VS meervoudig in vorm is, het een kracht is, niet een veelheid van staten die onafhankelijk optreden in buitenlandse zaken en gewoonlijk beschrijft een enkelvoudig werkwoord haar acties.

In feite kennen we in de wereld van vandaag EEN VS van Amerika en geen andere. Evenzo, wordt “God” beschreven op dezelfde wijze als de ENE “God” en geen ander. En net zoals het woord “God” is de VS ook een staat opgebouwd uit vele individuele staten van mindere rang. Dit gebruik is vergelijkbaar met wat joodse theologen noemen de Shema verklaring van hun geloof in de eenheid van God, zoals vastgelegd in de Wet van Mozes. De Shema wordt verondersteld het hart en de kern van het Jodendom zijn. Het definieert de vurige verklaring van hun geloof in de eenheid en de enkelvoudigheid van God, zoals gedefinieerd in de Bijbel. Het is wat Mozes schreef in Deuteronomium 6:4-5. Het leest:

“Hoor Israël, de Heer *[JHWH]*, onze God *[Elohim]*, de Heer *[JHWH]* is Eén. En gij zult de Heer *[JHWH]* uw God *[Elohim]* liefhebben met geheel uw hart en geheel uw ziel en geheel uw vermogen.”

Deze uitspraak is duidelijk genoeg, behalve op één belangrijk punt. Het woord “God” in de bovenstaande twee verzen is niet correct door de Bijbelvertalers begrepen, omdat het Hebreeuwse woord *Elohim* meervoud is en als men het woord “God” wil behouden, dan moet men “en” zetten achter “God”, elke keer dat het wordt gebruikt. Gewoonlijk zou ik, vanwege deze verklaring, belachelijk worden gemaakt door degenen die lezen in en gebruik maken van de Hebreeuwse taal, omdat het duidelijk is dat in de grote meerderheid van de gevallen *Elohim*, hoewel meervoudig in grammaticale constructie, wordt vergezeld door enkelvoudige werkwoorden en beschouwd moet worden als enkelvoud. Ja, maar toch **verklaar ik dogmatisch** dat de enige manier om het Hebreeuws begrijpelijk te maken met betrekking tot het begrip van de Godheid is, om de letters “en” toe te voegen in de vertaling achter elk woord “God” wanneer het Hebreeuwse woord *Elohim* is.

Nogmaals, we weten dat de VS meervoud is, maar we hanteren nog steeds een enkelvoudig werkwoord in het gebruik. Als we dit doen met *Elohim* (meervoud) op dezelfde manier, zullen de dingen duidelijk worden. Inderdaad, door *Elohim* in het meervoud te houden (zoals het werkelijk is in de Bijbel), zouden we, normaal gesproken, in de Nederlandse weergave een grote wanklank hebben. Het is in strijd met onze fundamentele kennis van de grammatica als het meervoud van een zelfstandig naamwoord niet overeenstemt met het enkelvoud van een werkwoord.

Deze disharmonie in klank en gebruik kan ons idee van evenwicht en overeenkomst in het gebruik van onze taalwetten verstoren. Maar het hoeft niet zo te zijn. Let nog eens op hoe grammaticaal harmonieus het is om in het Nederlands te zeggen: “De VS is gelegen op het westelijk halfrond.” Dat is echt geen klaterende kakofonie in onze oren.

Op soortgelijke wijze was *Elohim* (meervoud) geen wanklank voor de vroege Hebreërs wanneer een enkelvoudig werkwoord werd gebruikt om het woord toe te passen. Voor de vroege Hebreërs was er vaak een concordante samenhang en harmonie bij het gebruik van *Elohim* (meervoud) met enkelvoudige werkwoorden. Het is juist deze grammaticale functie van de Hebreeuwse taal die ons goed doet begrijpen “Wat” de Godheid werkelijk is en door deductie kunnen we leren “Wie” de Godheid zijn voor wat betreft de persoonlijkheden. Dit is zo belangrijk om te begrijpen dat ik geen verontschuldigen maak voor het feit dat ik in herhalingen val.

Bij *Elohim* is er niet de geringste disharmonie als een meervoudig zelfstandig naamwoord vergezeld wordt door een enkelvoudig werkwoord. Onthoud dit: het gebruik van meervoud met een enkelvoudig werkwoord “institutionaliseert” het woord en legt de nadruk buiten de grammaticale omgeving van betekenende persoonlijkheden.

Het gebruik zou een veelvoud van kantoren kunnen beschrijven of van rangen die een persoon kan hebben binnen een instelling. We zien dan ook dat het Hebreeuwse woord *Adonai* in het meervoud “Heren” of “Meesters” betekent, het toont één persoon met een aantal rangen. Ik zal het gebruik van *Adonai* als een meervoudig woord later in dit artikel bespreken. Het is een feit dat het meervoud van de Godheid overal in de Heilige Schrift voorkomt. Het is een kardinale doctrine.

Maar, laten we nu nog eens kijken naar de Shema verklaring, te vinden in Deuteronomium 6:4. Als men “en” zet achter de woorden vertaald met “God”, dan worden die woorden dus “goden” (meervoud). Er is geen werkwoord “is” in het origineel van het Shema statement. [*In de King James Vertaling staat “is” cursief omdat het niet voorkomt in het oorspronkelijke Hebreeuws.*] Toch zien we (terecht) dat een enkelvoudig werkwoord gebruikt kan worden in de Shema verklaring omdat de tekst zelf zegt dat *Elohim* (“goden” meervoud) EEN is. Dit kardinale punt benadrukt de enkelvoudigheid van het meervoudige woord *Elohim*. Het lijkt misschien vreemd dat “EEN” VELEN kan zijn, maar het kan.

Het is geen enkel argument dat het werkwoord dat *Elohim* verbindt met “EEN” het enkelvoudige “is” zou moeten zijn. Maar de meervoudsvorm met een enkelvoudig werkwoord maakt een “Wat” tot een “Ding” uit het meervoudige woord *Elohim*. Het institutionaliseert het woord “Goden” net zoals wij de VS zien als een meervoudsvorm, terwijl we begrijpen dat het één enkele instelling is. Het enkelvoud, aan de andere kant, benadrukt de “groep” in plaats van de individuen van de “groep”. “De VS is vastbesloten om troepen te leveren aan de NAVO,” is een prima zin die niet grammaticaal dissonant is voor Nederlands sprekende mensen.

Hetzelfde is het geval met het Hebreeuwse *Elohim* dat vertalers meestal vertalen met “God” (enkelvoud). Maar we moeten terugkeren naar het oorspronkelijke Hebreeuwse gebruik van *Elohim* en we dienen altijd het meervoud aan te houden (of het te beschouwen als een meervoud). Dit betekent dat *Elohim* moet worden vertaald met “Goden” (of iets dergelijks) en erkend als een meervoud op dezelfde manier waarop we onze politieke term VS gebruiken. Het woord meervoudig maken heeft het effect van zijn betekenis “institutionaliseren” en dan kan het vergezeld gaan van een enkelvoudig werkwoord. Wanneer dit gedaan is kunnen we een prima Nederlands woord gebruiken om de Godheid te beschrijven.

Welk woord? Er is een Nederlands woord dat beter is dan ons woord “God” of “Goden”, dat een exact equivalent van *Elohim* kan aanduiden en het betekent ook een instelling, een “groep van machtige personen.” Dat woord is “Hoofdkwartier”, een woord verbonden met het idee van “macht” net zoals *Elohim* in het Hebreeuws wordt geassocieerd met “macht”. Meestal is er maar één “Hoofdkwartier” (dat wil zeggen: EEN machtscentrum) doorgaans opgebouwd uit een commandant met luitenanten onder hem die een staf aansturen met bijbehorende kantoren, allemaal onder de top van het leiderschap. En zo is het ook met *Elohim*. Het woord duidt op een hemels “Hoofdkwartier” met God de Vader aan het hoofd, maar met luitenanten (andere officieren genaamd “zonen van God”) en medewerkers (diverse engelen) onder Hem. God de Vader is de Bevelhebber en na Hem komt Zijn eerstgeboren Zoon, Jezus Christus.

Dit “Hoofdkwartier” kan zelfs worden gepersonifieerd als een “Hij” (zoals het in het Hebreeuws zou zijn) als de bevelvoerende officier of een lagere officier die de bevelhebber vertegenwoordigt de persoon is die in de context wordt besproken. Ons woord “Hoofdkwartier” (een machtscentrum) is wat het woord *Elohim* eigenlijk betekent wanneer we dit zien in vele Bijbelse teksten. Wanneer we spreken van “Hoofdkwartier” denken we normaal gesproken **NIET** aan de letterlijke gebouwen met de kamers die de verschillende kantoren, meubels en de kantoormachines bevatten. Nee, bij “Hoofdkwartier” denken we bijna altijd aan het personeel, de individuen, die deel uitmaken van het opperbevel - van de uitvoerende hoofdcommandant naar beneden tot aan het volledige personeel waaruit het Hoofdkwartier bestaat.

Zo is het ook met *Elohim*. Het heeft de betekenis van “Hoofdkwartier” (een centrum van machthebbers). Het woord *Elohim* duidt de samengestelde groep aan (een *Ecclesia* of vergadering van bevoegden). Deze individuele bevoegden zijn de machtige Vader, de machtige eerstgeboren Zoon en al hun machtige personeel in de verschillende kantoren en rangen waarin zij binnen het Hoofdkwartier functioneren. *Elohim* is een woord dat die verschillende kantoren of gelederen aanduidt binnen dat ene Hoofdkwartier in de hemel. Dit Hoofdkwartier als één enkele autoriteit heeft het wettelijke recht om te handelen, zelfs in groepsverband, als één schepper.

In feite kan het “Hoofdkwartier” (*Elohim*) worden gerekend als de Schepper zelf. Kijk naar Genesis 1:1. Het vers kan weergegeven worden als: “In het begin schiep het Hoofdkwartier de hemelen en de aarde” - men moet dit verstaan als het Goddelijke Hoofdkwartier in de hemel dat het scheppingswerk doet met de Vader, de “zonen van God” en ander personeel dat Christus assisteert.

Behalve “Hoofdkwartier” kan het woord *Elohim* (meervoud) ook Godheid of Goddelijkheid betekenen, of het Goddelijke als groep. Deze Goddelijke groep is, als zij scheppingswerk doet, opgebouwd uit “Scheppers” die samenwerken. En al is ons verteld door de apostel Paulus dat de hoofduitvoerder, verantwoordelijk voor de schepping, de eerstgeboren Zoon, Jezus Christus was (Kolossenzen 1:15-19; Hebreeën 1:2,10); Paulus laat zien dat Christus dit deed onder het gezag van de Vader met vele helpers (lees Psalm 103 te beginnen bij vers 19 en de eerste 24 verzen van de volgende psalm, een gedeelte dat helemaal gaat over het onderwerp van de schepping). Inderdaad, Salomo toont aan, in het Hebreeuws van Prediker 12:1, dat het menselijk ras werd gemaakt door “Scheppers” (meervoud). In het Hebreeuws worden de Scheppers altijd gerekend als *Elohim*. Daarom moet het meervoud gehandhaafd blijven als het over de Godheid (de Goddelijkheid) gaat. Deze weergave is de reden waarom ons woord “Hoofdkwartier” (dat wil zeggen, een machtscentrum met een meervoudige nadruk) een accurate en bruikbare betekenis is van *Elohim* (Machtigen).

Zelfs het woord *Adonai*, wat “Heer” of “Meester” betekent, wordt vaak gebruikt in het meervoud, terwijl de nadruk ligt op een enkelvoudige entiteit (bijv. Genesis 42:30,33; Jesaja 22:18;

51:22; Ezra 10:3; Maleachi 1:6). In het geval van *Adonai's* meervoud, vermelden de Schriftgeleerden dat dit een veelvoud van rangen betekent - een of meerdere personen die meerdere kantoren en rangen heeft. Dit is net als bij de president van de Verenigde Staten, die is de hoogste persoon op het "Hoofdkwartier" van de uitvoerende tak van de overheid. Hoewel er individuele kabinet ministers in Washington DC zijn, die eigenlijk leiding geven aan de verschillende takken van de uitvoerende macht, staat de president technisch boven hen allen. Hij is degene die "alle petten" van het leiderschap draagt. In het Hebreeuws zou de voorzitter de "Heren" (meervoud) worden genoemd van deze verschillende kantoren. Dus "Hoofdkwartier" omvat alle vestigingen net als *Elohim* en het meervoud van *Adonai*.

Er is meer. Het woord *Elohim* en het meervoud van *Adonai* zijn niet de enige meervoudige woorden die de Godheid in de Schrift aanduiden. Zoals ik al heb gezegd, wordt ons verteld van de "Scheppers" van de mens op aarde (Prediker 12:1 in het Hebreeuws). Maar zelfs de patriarch Job noemde zijn Schepper "mijn Makers" (Job 35:10, meervoud in het Hebreeuws). In Jesaja 54:5 zijn zowel de woorden "Maker" als "Echtgenoot", die naar God verwijzen, in het meervoud. En dit gebruik van het meervoud wordt weerspiegeld in Jesaja 6:8, waar de Heer zei tot Jesaja: "Wie zal ik zenden en wie zal gaan VOOR ONS." En dan is er Genesis 1:26: "Laat ONS mensen maken naar ONS beeld, naar ONZE gelijkenis." Zelfs het woord "maken" in Genesis 1:26 is een meervoudig werkwoord. En vergeet ook Genesis 11:7 niet, waar *Elohim* zegt: "Laat ONS naar beneden gaan en hun taal verwarren." Deze meervoudsvormen zijn op een duidelijke manier in de Bijbel geplaatst om het meervoud van de Godheid (een Goddelijke groep van machtige personen) te benadrukken. En vergeet niet dat Genesis 1:26-27 vermeldt dat de meervoudige "Godheid" bestaat uit leden die zowel mannelijk als vrouwelijk zijn. Het "vrouwelijke" aspect van de Godheid wordt benadrukt samen met het "mannelijke" in het eerste hoofdstuk van Genesis en ons wordt verteld door de apostel Paulus dat er "zonen" en "dochters" van God zijn (2Korinthiërs 6:18).

Dus de Godheid is in de Hebreeuwse taal vol van meervoudige betekenis en niet beperkt tot drie persoonlijkheden zoals de valse doctrine van de Drie-eenheid leert. Wij hebben weinig moeite met dergelijke meervoud/enkelvoud begrippen wanneer we de Verenigde Staten zien als één politieke staat (als instituut) in internationale aangelegenheden. De VS van Amerika is één enkele politieke staat in de manier waarop er van buiten af naar gekeken wordt, maar intern opgebouwd uit vijftig afzonderlijke staten. Als we nu de Shema verklaring herformuleren als een voorbeeld ter illustratie, zou men kunnen zeggen: "Hoor, wereld, de VS is EEN staat." Alle politieke wetenschappers zouden onmiddellijk de geldigheid en juistheid van zo'n zin erkennen. In het geval van de Verenigde Staten bevat zelfs het woord "één" in verband daarmee (om te laten zien dat het één politieke staat is) nog steeds het meervoud van de vijftig afzonderlijke staten die deel uitmaken van de enkele staat, bekend als de Verenigde Staten.

Dit gebruik wordt toegepast in het woord "EEN" (Hebreeuws: *echad*) te vinden in de Shema verklaring. Dus, is het heel gebruikelijk om "één" als "velen" te beschouwen.

Het Hebreeuwse woord "Één"

Het Hebreeuwse woord "één" kan eigenlijk de betekenis hebben van meer dan "één" (één enkel persoon). Let goed op het feit dat, toen Adam getrouwd was met Eva, zij "EEN vlees" (*echad*) werden, hoewel ze twee aparte persoonlijkheden vertegenwoordigden (Genesis 2:24). Maar het Hebreeuwse woord *echad* is meer expansief in het meervoud dan dat. Toen de Heer (JHWH) uit de hemel afdaalde naar de mensen op de aarde om de bouw van de Toren van Babel te zien, zei Hij: "Kom, laat ONS neerdalen en daar hun taal verwarren" (Genesis 11:7). Let op wat er

gebeurde. God, als opperbevelhebber van het Hoofdkwartier in de hemel, zei, omdat alle mensen die destijds in de wereld woonden opstandig tegen de Godheid waren geweest: “Laat ONS naar beneden gaan. ...want de mensen zijn EEN (*echad*) en ze hebben allemaal één taal” (vers 6). Dit gebruik is zeer bekend in de Heilige Schrift.

Het woord “EEN” (*echad*) is zeer expansief in zijn betekenis. Het gebruik ervan omvat alle mensen op aarde binnen één enkele eenheid. Bij dit Bijbelse gebruik van het woord “EEN” waren alle vrouwelijke en mannelijke leden van de mensheid inbegrepen. Ze werden allemaal gerekend als één (*echad*). En zo is het! Alle mensen bij de Toren van Babel waren simpelweg EEN (*echad*). Zij waren verenigd in één samenleving. En inderdaad, op precies dezelfde manier, wordt de Godheid voorgesteld als “EEN” en er is niet een jota van verschil in de betekenis van de woorden. Dit is vergelijkbaar met de Verenigde Staten (meervoud) die één land (enkelvoud) zijn, waarbij alle vijftig staten EEN entiteit vertegenwoordigen.

Dus ook het meervoudige *Elohim* verwijst naar EEN Godheid die bestaat uit vele individuen (de Vader, de eerstgeboren Zoon, en andere “zonen van God”, samen met de vrouwelijke leden, zie Spreuken 8:22-31) en de apostel Johannes voegde daar ook van geest vervulde mensen aan toe (1Johannes 3:1-2). Al met al, vertegenwoordigt de Goddelijke groep van individuen het ENE goddelijke Hoofdkwartier, genaamd de Familie van God (met daarin zowel mannen als vrouwen). Omdat mannen in de Familiekring het meest de dienst uitmaken, horen we zelden van de vrouwelijke kant van de Godheid, maar die is er net zo zeker als de mannelijke kant (2Korinthiërs 6:18).

Deze eenheid in veelvoud wordt ook weergegeven in de Shema verklaring. Deze verklaart nadrukkelijk dat *Elohim* EEN is (*echad*). Maar we moeten erkennen dat het Hebreeuwse woord *echad* twee mensen kan betekenen die getrouwd zijn en die worden gerekend als één vlees of het woord kan het geheel van het menselijk ras omvatten, afhankelijk van de context waarin het voorkomt.

Het Griekse woord “Eén”

Hetzelfde gebruik wordt gevonden in het Grieks van het Nieuwe Testament. De apostel Paulus paste hetzelfde gebruik toe voor “EEN” en betrok het op het geheel van de *Ecclesia* (ten onrechte vertaald met “de kerk”) in Efeziërs 5:31. Paulus gebruikte dezelfde term (“EEN”) en zei dat zoals Adam en Eva één vlees werden, zo is Christus EEN vlees geworden met een groep mensen die Hij aanduidde als de *Ecclesia*. Hij zei dat deze groep één lichaam vertegenwoordigt dat is opgebouwd uit vele leden (1Korinthiërs 12:12-27,30).

“Want zoals het lichaam EEN is en VEEL leden heeft en al de leden van dit ene lichaam, hoewel het er VEEL zijn, EEN lichaam zijn, zo is het ook met Christus.”

- 1Korinthiërs 12:12

“Want ook het lichaam bestaat niet uit EEN lid, maar uit VELE (vers 14).”

“Nu echter zijn er wel VEEL leden, maar is er slechts EEN lichaam (vers 20).” “Samen bent u namelijk het lichaam van Christus, en ieder afzonderlijk Zijn leden (vers 27).”

Ik heb het woord “EEN” benadrukt met een reden. In de Bijbel kan EEN betekenen: VELEN.

“Want zoals wij in EEN lichaam VELE leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, zo zijn wij, hoewel VELEN, EEN lichaam in Christus...”

- Romeinen 12:4-5

Vergeet dit nooit: Ieder van ons is lid van EEN lichaam omdat ieder van ons in Christus is (Efeziërs 1:3-14)! Maar Christus is ook in de Vader. Dit betekent dat wij ook in de Vader zijn, omdat Christus zei: “De Vader en Ik zijn EEN” (Johannes 10:30). Dit toont aan in de theologische termen van de Bijbel dat EEN kan worden gerekend als TWEE wanneer de Vader en Christus met een bedoeling worden verenigd. Maar het gaat verder dan dat. Christus zei in Zijn gebed tot de Vader dat alle mensen op aarde aan Hem worden gegeven door de Vader en ze zijn ook EEN met Hem zoals Christus EEN is met de Vader.

“Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij EEN zullen zijn zoals Wij.”

- Johannes 17:11

En omdat wij Christenen nu als groep (zijnde leden van het enkelvoudige Lichaam van Christus) EEN zijn met de Vader, omvat het woord “EEN” ons allemaal binnen de betekenis ervan (en ook binnen de Shema verklaring). Inderdaad, alle leden van de *Ecclesia* worden het ene “Lichaam van Christus” genoemd. Dit “Lichaam” is als *Elohim*, een meervoudige betekenis in een enkelvoudige vorm. Inderdaad, de Nieuwtestamentische term *Ecclesia* kan van toepassing zijn op het Hebreeuwse *Elohim* in de betekenis van een veelheid van bevoegdheden (macht). In een andere betekenis komt het in de Bijbel niet voor. Dus, het Hebreeuwse woord voor “monotheïsme” (één God) betekent een veelheid van wezens.

Er is nog meer. Een modern woord voor “lichaam” is “corporatie.” Ons woord “corporatie” is afgeleid van het Latijnse woord *corpus* (= lichaam). Maar niemand kan zich een bedrijf voorstellen dat wordt gerund door één persoon. In de zakelijke wereld omvat een corporatie meestal een groot aantal mensen, die bestuurd worden door een hoofdkantoor en net als bij *Elohim* kan het vergezeld gaan van een enkelvoudig of meervoudig werkwoord. We zouden kunnen zeggen dat de *British Broadcasting Corporation* (BBC) een grote instelling is, of: “de BBC is een groot bedrijf.” En zo is het ook met *Elohim* of met het “Lichaam van Christus” (dat legitiem kan worden gemaakt als zijnde de “Corporatie van Christus”). Veel leden vormen dat ENE “Lichaam” of die ENE “Corporatie.” En u weet, het “Lichaam van Christus” is EEN lichaam. Dit is de reden waarom het woord “EEN” in de Shema verklaring ook een grote menigte van individuen kan zijn die bestaat uit de ENE Familie die het universum regeert. De apostel Johannes heeft duidelijk gemaakt dat we, hoewel we nog steeds in ons menselijk vlees zijn in dit tijdperk, we momenteel gerekend worden als de kinderen van God - werkelijk geboren kinderen!

“Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd. ... NU ZIJN WIJ KINDEREN VAN GOD en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is.”

- 1Johannes 3:1-2

De reden dat Christus Jezus in de wereld kwam om te sterven aan de boom van de kruisiging en de opstanding uit de dood was om het gehele menselijke ras onze goddelijke bestemming te geven. Die bestemming is om de kinderen van God en broers (en zussen) van Christus te zijn. De apostel Paulus maakte dit voor zichzelf tot een kardinale leer.

“Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die voor korte tijd minder dan de engelen gemaakt was, vanwege het lijden van de dood, opdat Hij door de genade van God voor ELK MENS [alle mensen stierven] de dood zou proeven. Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen. Immers, zowel Hij Die heiligt als zij die geheilgd worden, zijn allen uit EEN. Daarom schaamt Hij [Jezus] Zich er niet voor hen broeders te noemen, want Hij zegt: Ik zal Uw [Gods] Naam AAN MIJN BROEDERS verkondigen...”

- Hebreëën 2:9-12

De apostel Paulus zegt in het bovenstaande vers dat “alle dingen” VOOR Christus waren gemaakt en dat “alle dingen” DOOR Christus werden gemaakt. Paulus zei ook dat we allen EEN zijn in de Vader en in Christus en wij zijn “broers” van Christus. “Broers” genoemd worden betekent dat we allemaal van dezelfde Familie zijn. Het is een goddelijke Familie samengesteld uit alle kinderen van God de Vader, met Christus als onze oudste Broer. En in Christus, zei Paulus dat wij “ALLEN UIT EEN ZIJN.” Wij allen vormen EEN lichaam en EEN Familie. Wij (meervoud) allen vormen de ENE monotheïstische Familie van God. En vrouwen zijn evenzeer een deel van die goddelijke Familie als mannen. Paulus zei dat we allemaal “zonen en dochters” zijn van God de Vader (2Korinthiërs 6:18). En aangezien Paulus leerde dat alle christenen gezamenlijk in het ENE lichaam van Christus zijn, genaamd de *Ecclesia* (1Korinthiërs12:12) en dat we allemaal worden erkend als zijnde samen gezeten in Christus, die als een enkel persoon zit aan de rechterhand van de Vader (Efeziërs 2:6; Kolossenzen 3:1), dan worden wij, gelovigen, ook gerekend als EVENZO zittend aan de Vaders rechterhand.

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de Ecclesia [een goddelijke groep] van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen...”

- Hebreëën 12:22-23

Van gelovigen wordt erkend dat hun namen zijn genoteerd op een manier die doet denken aan ons lidmaatschap in de hemelse *Ecclesia*, waarvan de aardse *Ecclesia* een type is en we zijn erkend als eerstgeborenen. En in de opstanding zullen we in staat zijn om de geesten van de volmaakt rechtvaardigen persoonlijk te ontmoeten. Dit zullen andere vergoddelijkte individuen zijn. Inderdaad, de hele mensheid (die VOOR en DOOR Christus werd gemaakt) is bestemd om niets minder dan de kinderen van God de Vader te worden, niet door eigen werken, maar door de genade en de werken van Jezus Christus (Zijn leven, dood en opstanding).

Conclusie

Dus, “Wat is God nu precies?” *Elohim* is de ENE goddelijke Familie waartoe wij allen behoren en waarin we geboren worden bij onze opstanding uit de doden. Ieder van ons, van het menselijke ras, wacht een glorieuze toekomst. We zijn allemaal bestemd om in Christus Jezus deel uit te maken van de Godheid (goddelijke Hoofdkwartier van het universum) en we zijn leden van die ENE familie voor de rest van de eeuwigheid. Dit is geen “New Age” leer. Het is “Old Age” onderwijs dat rechtstreeks afkomstig is van de duidelijke uitspraken van de Heilige Schrift. Het is de waarheid van God en Zijn Zoon, Jezus Christus. Wat de zogenaamde “New Agers” hebben gedaan is een centrale waarheid van de Schrift nemen en die kleuren met de fouten van Oosterse, heidense mystiek.

En inderdaad, we zullen niet alleen maar “Goden” (vergoddelijkt) worden in de Familie van God, maar we zijn nu al erkend als lid van dat Gezin in ons huidige, menselijke bestaan (1Johannes 3: 1-2). Deze leer van de vergoddelijking van het menselijke ras is NIET afkomstig van de “New Agers.” Hij komt rechtstreeks uit de leer van de Heilige Schrift.

*****

Vertaling: Anke Pronk-Waterlander

www.pronk-stukjes.nl